

Filmová a televizní fakulta AMU v Praze
Katedra režie FAMU
Posudek bakalářské (diplomové) práce

Název práce: Očista digitální kinematografie

Student: Martin Repka

Obor: režie

Posudek vedoucí/ho práce Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): MgA Václav Kadrnka, pedagog KR

HODNOCENÍ :

1. Rozsah práce

- Počet stran celkem (bez přílohy) : 21
- Počet stran příloh : 13
- Počet titulů uvedených v seznamu literatury : 15

2. Obsahová stránka

- Práce splňuje zadání : Výborně
- Vhodnost zvoleného cíle : Výborně
- Výběr, použití a vyhodnocení odborné literatury : Výborně
- Obsahová konzistence : Výborně

3. Formální stránka práce

- Jazyková a stylistická úroveň : Výborně
- Zpracování (grafická úprava, členění práce, přílohy, poznámky) : Výborně

4. Celkové hodnocení bakalářské práce

(slovní hodnocení celkové úrovně a přínosu práce)

- Pozitiva :

Práce má velmi upřímný, osobní nádech. Autor si na nic nehraje, jde přímo k věci.

Zpracovávané téma nahlíží optikou mladého začínajícího režiséra a filmového fanouška, který se poprvé setkává s úplně novým pojetím filmového autorství.

Repka píše křehkým, poetickým jazykem. Staví na konkrétních zážitcích a zkušenostech s filmy Alberta Serry. Své zkoumání směřuje k specifickým obrazům filmu *Honor de caballera*. Nesnaží se o monografii, zajímá ho osobitá režijní metoda.

- **Negativa :**

Textu by slušelo zevrubnější srovnání Serrovy metody s jinými režijními klíči, jimiž tvůrci dosahují podobně „očistného“ vyznění. Serrova metoda je přece jen jedna z mnoha možných režijních přístupů. Dále pak detailnější srovnání výhod/nevýhod digitální kinematografie na konkrétních příkladech, co autorovi tento přístup umožňuje oproti návykům z práce s filmovou surovinou. To vše více vztáhnout na současný český film.

5. Otázka pro obhajobu :

Je podle Martina Repky v současném českém filmovém prostředí filmař, který by ve své tvorbě uplatňoval podobné metody jako Albert Serra a nebyl to výhradně dokumentarista? Pokud ano, čeho tento filmař podobnými metodami dosahuje?

6. Navrhovaná klasifikace : A

7. Doporučení či nedoporučení práce k obhajobě : Doporučuji

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Písemné hodnocení (především vysvětlení důvodů pro snížení hodnocení):

Martin Repka pro svou teoretickou práci čerpá z vlastních zkušeností z účasti na semináři španělského filmového autora Alberta Serry. Otevřeně popisuje své první dojmy ze setkání s jeho filmy na projekcích KR a dále, jak postupně o Serrově práci získává hlubší povědomí, svůj pohled na jeho režijní metodu rozvíjí. Od začátku zřetelně vymezuje svůj pohled: „...*nejedná se o vědecký text, nýbrž o práci režiséra, o režisérovi a pro režiséry.*“ Tato optika, založená na velice upřímném osobním tónu a čirém nadšení ze svobodného pojetí kinematografie práci nesmírně prospívá. Nesnaží se imitovat dikci filmového vědce. Soustředí se na konkrétní tvůrčí nástroje se zvláštním důrazem na autorovo pojetí filmového střihu. Toto rozhodnutí vychází z podstaty věci, jelikož Serra často nalézá nejen tvář svých filmů, ale dokonce jejich ústřední téma až ve střihně.

M. Repka text rozděluje do 11 kapitol, včetně úvodu a závěru. Strukturování kapitol je přehledné a jednotlivé části dobře vystihují a obsáhnou Serrovu tvůrčí metodu.

Za šťastný považuji záměr demonstrovat režijní styl a novátorské vnímání kinematografie jakožto svérázného média, nezávislého na jiných umění, na příkladu jediného režisérova filmu: *Honor de cavallera*. Tímto Repka svůj pohled na současného autora ukotvuje a pro čtenáře vymezuje svůj cíl: co nejpodrobněji přiblížit svébytnou režijní metodu z perspektivy mladého studenta režie. Dosahuje tak přímé intenzity a překonává často liché ambice studentů směřovat k jakési osobnostní monografii, která se málokdy dotýká konkrétní režijní práce a často bloudí ve

společensko-historických souvislostech či psychologických kontemplacích nad charaktery postav z rejstříků rozebíraného filmaře.

Repku zajímají praktické stránky Serrovy režie, konkrétní důsledky na formování jeho rukopisu a jednoho vyhraněného pohledu na kinematografii. Příklady pak demonstruje na vybraných screenshotech z citovaného filmu, což mu umožňuje detailněji rozebrat všechny prvky mizanscény.

Rád bych vyzdvihl kapitolu *Očista (digitální) kinematografie*, kde Repka na příkladu osobité režijní metody rozebírá výhody digitální technologie a poukazuje na přetrvávající neschopnost systému adaptovat se na nové pojetí audiovize.

Co mi ale v textu chybělo je ještě více rozvinutá úvaha o averzi současného českého filmu vůči jiným než zažitým literárně-psychologickým postupům u hraného filmu, které u nás stále přetrvávají. Je škoda, že tento anachronismus autor zmiňuje, ale do hloubky nerozvíjí. Dovolím si Martinovi Repkovi navrhnout, aby toto téma zpracovával dál, třeba ve své magisterské teoretické práci.

Doporučuji bakalářskou práci *Očista digitální kinematografie* k obhajobě a navrhuji známku A.

Datum: v Praze 17.9.2020

Jméno a podpis: Václav Kadrnka